

Club de lectura juvenil

Luigi Garlando

L'estiu que vaig conèixer el Che

Dimarts, 26 de gener a les 18.00 h.

Amb el suport de la Diputació de Girona

BIBLIOTECA FAGES DE CLIMENT

FIGUERES

CULTURA
FIGUERES

Autor:

Luigi Garlando (Milà, 1962)

Periodista esportiu i escriptor italià, conegut per la seves cròniques esportives i per la sèrie *Gol!*.

Llicenciat en literatura moderna a la Universitat de Milà, va ser professor de llengua italiana i va fer les primeres passes amb els còmics. Després va entrar al diari esportiu *La Gazzetta dello Sport*, on encara hi escriu. Va cobrir la informació esportiva de dos campionats del món de futbol (Corea i Japó 2002 i Alemanya 2006), dos Jocs Olímpics i un Tour de França. Escriu llibres per a nois sobre temes d'actualitat i esportius. És un apassionat col·leccionista d'edicions en totes les llengües de la Divina Comèdia de Dante.

"Entre moltes coses que feien empipar la meva mare quan era petit, n'hi havia dues en especial: el llum i els coixins bruts de tinta.

N'hi havia prou que em deixessin sol a casa amb el meu germà Ferruccio, perquè el menjador es convertís en un magnífic camp de futbol. El problema era que, al menjador, hi havia un odiós llum de vidre, bonic però delicat, una mena de cap amb un munt d'orelles de vidre que, amb el més petit copet de pilota, perdia les peces.

Quan em vaig fer una mica més gran vaig descobrir la diversió de l'escriptura. I com que ja no tenia l'edat de demanar que em contessin

històries, a la nit, abans d'adormir-me, me les explicava tot sol o, més ben dit, me n'inventava i les escrivia en un quadern amb fulls quadriculats. El problema, en aquest cas, era que sovint em venia la son i no tenia temps de deixar el quadern a la tauleta i tancar el bolígraf, que llavors rodolava pel llit durant tota la nit i tacava el coixí i els llençols.

En resum, el futbol i l'escriptura sempre m'han agradat i el fet és que actualment sóc un periodista esportiu. Escric a la Gazzetta dello Sport, un diari d'esports italià que es publica a Milà, la ciutat on he nascut i crescut. Abans de convertir-me en un periodista, però, vaig fer durant uns anys de professor d'italià. Llavors posava notes als estudiants, ara en poso a futbolistes. La diferència és que, quan un alumne treia un 4 en una redacció no em trucava per protestar, mentre que, ara, si poso un 4 a un davanter centre, sovint em sona el mòbil..."

Això és el que va dir Luigi Garlango al seu llibre gol (5).

Text extret: https://ca.wikipedia.org/wiki/Luigi_Garlango

Obra:

“L’estiu que vaig conèixer el Che hi havia foc als turons i Brasil va encaixar set gols contra Alemanya. No l’oblidaré mai. Com no oblidaré mai la festa dels meus dotze anys, que va ser l’inici de la història i la fi de moltes coses.”

D’aquesta manera comença la història de *L’estiu que vaig conèixer el Che*.

La història està ambientada en ple estiu de 2014, quan es disputa el Mundial de Futbol a Brasil. D’aquí la referència als set gols que Alemanya va marcar a Brasil, anfitriona de l’esdeveniment esportiu, en les semifinals. El protagonista és un noi que, a punt de fer els 12 anys,

descobreix per casualitat un tatuatge en el braç del seu avi. En Cesare, que és com es diu el noi, no en té ni idea de qui és aquest home barbut que l'avi duu tatuat al braç. I així, de manera fortuïta, descobrirà en Cesare qui va ser en Che Guevara i quina relació té amb la vida del seu avi. L'autor del llibre, l'italià Luigi Garlando, fa servir aquest fet casual per fer un cop d'ull a la història del segle XX, tot unint present i passat, la vida d'un net i la del seu avi.

La novel·la, *L'estiu que vaig conèixer el Che*, va ser finalista del prestigiós premi Strega 2017. El premi, màxim guardó que pot aconseguir un escriptor italià, reconeix des de fa uns anys també les categories infantils i juvenils i se'n fa lliurament en el marc de la prestigiosa Fira de Bolònia.

La novel·la també va ser seleccionada entre els quatre finalistes, en la categoria de 13 a 14 anys, del 23è Premi Protagonista Jove que convoca el Consell Català del Llibre Infantil i Juvenil.

Text extret: <https://www.vilanova.cat/blog/joanoliva/?p=45490>